

rens ret at tage krigsbytte. Som den tidligere kulturminister redegjorde for tilbage i juli 2002, har de antikvariske myndigheder i Sverige det synspunkt, at man ikke skal begynde at tilbagelevere de ganske mange kulturgenstande, som de svenske hære i 1600-tallets krige bragte hjem som krigsbytte, fordi konsekvenserne af en sådan tilbageleveringspolitik ville være ganske uoverskuelige. Hvornår skulle man i givet fald stoppe?

I Danmark har vi en fuldstændig tilsvarende holdning. Vi har ikke så mange kulturgoder, der stammer fra Sverige, for det er begrænset, hvad Danmark har erobret som krigsbytte fra svenskerne, fordi vi jo har tabt de fleste af krigen. Men vi har også taget krigsbytte. Det gælder kunstkattene fra Gottorp Slot ved Slesvig, der i 1700-tallet blev ført til København som krigsbytte og i dag befinder sig på bl.a. Nationalmuseet, Rosenborg Slot og Det Kongelige Bibliotek.

Konsekvenserne af at begynde en konsekvent tilbageleveringsproces er uoverskuelige. Det handler jo ikke alene om en udveksling mellem Sverige og Danmark, men også om en udveksling af kulturværdier, som i givet fald kunne udstrækkes til hele det internationale samfund. Der er i dag et ganske glimrende internationalt samarbejde mellem museerne, bl.a. med Sverige, som har resulteret i, at sådan nogle kulturgenstande fra tid til anden udlånes med henblik på udstilling i oprindelseslandet. F.eks. har dronning Margrethe I's formodede brudekjole været udstillet i København.

I beslutningsforslaget er det nævnt, at Danmark har tradition for i visse tilfælde at tilbagelevere udvalgte kulturgenstande til oprindelseslandene. Det er korrekt, men der er i givet fald tale om en anden situation. Danmark vælger i disse tilfælde på frivillig basis, typisk på eget initiativ og uden folkeretlig forpligtelse at tilbagelevere udvalgte genstande af politiske grunde. I alle tilfælde skyldes tilbageleveringerne, at genstandene har været i dansk besiddelse af helt særlige historiske grunde som følge af tidligere dansk herredømme over de pågældende lande eller øer. Det er også helt i tråd med UNESCO's anbefalinger på det her område.

I beslutningsforslaget er det i øvrigt også nævnt, at Sverige ikke følger FN's regler om tilbagelevering af civilt krigsbytte. Jeg kan hertil oplyse, at Danmark ratificerede Haagerkonventionens første protokol tilbage i 2003. Den konvention vedrører beskyttelse af kulturværdier under væbnede konflikter, herunder eksempel-

vis at forbyde stridende parter at udføre et andet lands kulturskatte og hjemtage dem. Hvis det er den Haagerkonvention, der henvises til i beslutningsforslaget – det er jeg lidt i tvivl om – kan jeg oplyse, at den konvention ikke har tilbagevirkende kraft, og den kan derfor ikke bruges i flere hundrede år gamle sager om civilt krigsbytte. Men for fremtidige sager vil den konvention således kunne løse eventuelle tvister på området.

Af de grunde, som jeg har nævnt, ønsker regeringen principielt ikke at rejse krav over for den svenske regering om tilbagelevering af de nævnte genstande, og vi kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:22

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående. Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:22

Søren Espersen (DF):

Tak. Jamen jeg er da udmærket klar over, at der er et rigtig godt samarbejde mellem Sverige og Danmark. Det her er jo et forslag om en udveksling, altså simpelt hen en gensidig bytteaktion af de forskellige ting, der er. Jeg ved godt, at samarbejdet er glimrende, og det var også utrolig generøst af svenskerne at lade os kigge lidt på Jyske Lov i forbindelse med grundlovsjubilæet i 1999; senere skulle den så tilbage igen.

Kulturministeren siger, at det er sejrherrens ret at tage krigsbytte. Men hvad har det egentlig at gøre med et internationalt arbejde, som er sat i gang af UNESCO, hvor det er helt normalt, at lande begynder at arbejde sammen om at få de kulturgenstande hjem til de oprindelige lande? Hvis man sådan bare affærdiger UNESCO's arbejde med at sige, at det var deres ret, så vil jeg sige, at det ved jeg såmænd ikke om det var; det kan man så diskutere.

Men i hvert fald synes jeg, det er underligt, at kulturministeren bare affejer alt det arbejde, som FN laver i den her sammenhæng.

Kl. 14:23

Første næstformand (Svend Auken):

Ministeren.

Kl. 14:23

Kulturministeren (Carina Christensen):

Jeg synes bestemt, man skal tage det arbejde, der foregår i UNESCO, meget alvorligt, og det gør Danmark jo også.

Som det er nævnt i beslutningsforslaget, og som jeg også var inde på før, har vi her i Danmark haft en tradition for i visse tilfælde at gå